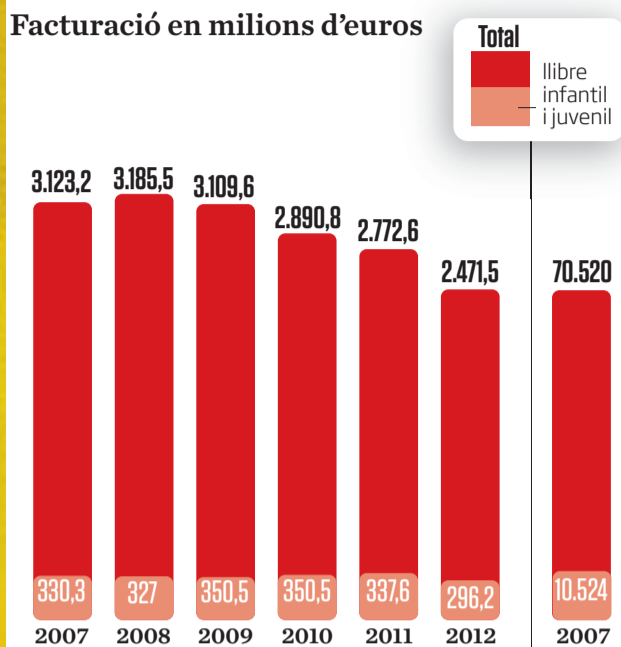
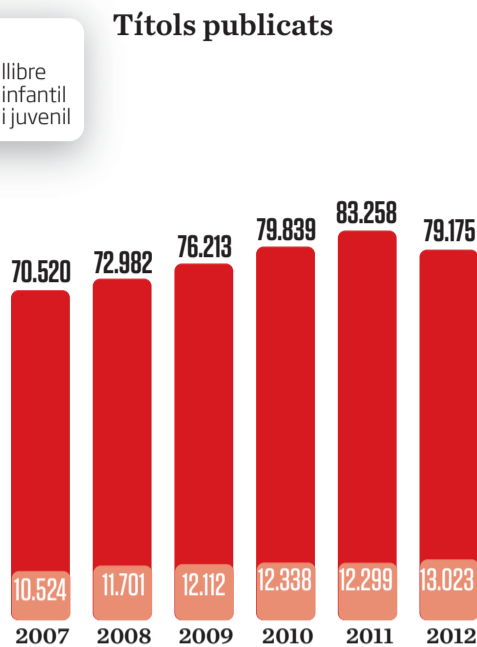


La radiografia del sector editorial a Espanya

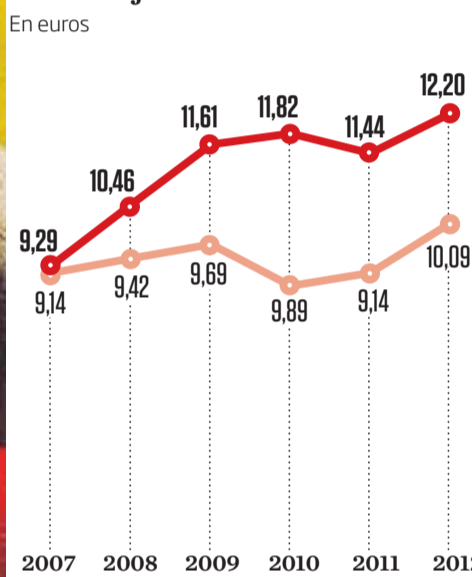
Facturació en milions d'euros



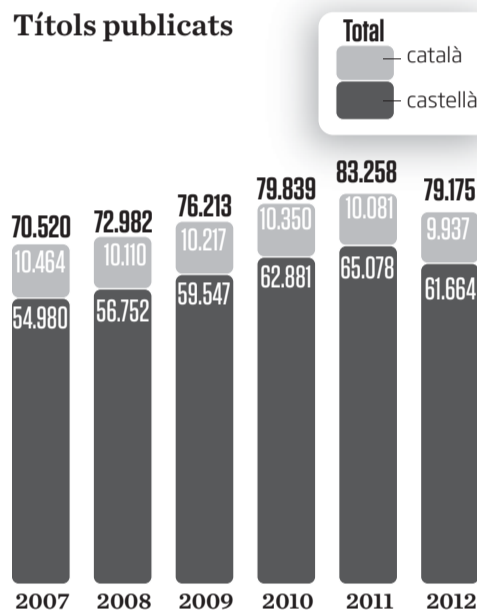
Títols publicats



Preu mitjà dels llibres



Títols publicats



'La Meva Arcàdia', qualitat i prestigi

J.N.

Fins ara, l'editorial Arcàdia ha estat un dels referents indiscutibles de l'edició d'assaig en català i castellà de l'última dècada. Fundada el 2004 per Montse Ingla, Antoni Munné i Antonio Ramírez, des de llavors ha publicat llibres de George Steiner, Zygmunt Bauman, Giorgio Agamben, Hans Magnus Enzensberger, Carlo Ginzburg, Martha C. Nussbaum i, recentment, Jordi Llovet. "Quan vam començar no ens passava pel cap la literatura infantil -admetia Antoni Munné aquesta setmana, durant la presentació dels tres primers títols de *La Meva Arcàdia*, destinada a lectors d'entre 6 i 12 anys-. La Montse va estar treballant durant anys en un gran grup editant literatura infantil. Un temps després de deixar-ho vam tenir una idea complexa que ara dona els seus primers fruits: engegar una col·lecció per a nans però amb alguna relació amb el que fèiem abans".

Les tres primeres novetats de *La Meva Arcàdia* mostren aquest vincle amb la feina que han fet fins ara: "Cada llibre conté la reflexió velada sobre alguna idea que està vinculada més o menys directament amb la història". *L'últim violí*, d'Anna Manso -i il·lustrat per Gabriel Salvadó- explica fins a on podem tensar la corda i en quin moment hem de dir prou. *El mirall*, de Jaume Cella i Juli Palou -il·lustrat per Cristina Losantos- es pregunta per la por que ens impedeix reconèixer l'altre. *Les mans de la Blanca*, de Meritxell Martí -il·lustrat per Xavier Salomó- posa sobre la taula la importància de la reparació i la reutilització en un món dominat per l'obsolescència programada.

"No busquem temes existencials: pensem en el que afecta el futur de la societat -explica Ingla-. Els primers llibres de *La Meva Arcàdia* neixen per encàrrec, però a partir d'ara la col·lecció serà més espontània". Dels seus anys de contacte amb el món infantil i juvenil des de Cruïlla, que pertany al grup SM, In-

glà n'ha tret diverses conclusions: "¿És important que els nens llegeixin llibres a qualsevol preu, és a dir, qualsevol cosa? La meua resposta és no. Crec que, si volem incentivar la lectura, qualsevol cosa no val. És per això que *La Meva Arcàdia* vol proposar una col·lecció de literatura de qualitat".

Pensadors de renom

Els tres primers títols mostren que l'aposta d'Ingla i Munné és forta. Al maig arribarà un llibre de Flavia Company i un de Josep Maria Fonalleras, i a la tardor un d'Antoni Dalmaes. "El nostre lema és «Fem el que volem», però som una editorial petita i, en principi, publicarem entre quatre i sis novetats cada any", sintetitza Ingla. Un detall que encara prestigia més la col·lecció és que cada llibre de *La Meva Arcàdia* ve avalat pel comentari breu d'un pensador: el d'Anna Manso conté un text de Ferran Sáez Mateu, el de Jaume Cella i Juli Palou, un de Marina Garcés, i el de Meritxell Martí, un d'Arcadi Oliveres. Gregorio Luri escriurà sobre la novetat de Flavia Company, i Zygmunt Bauman -"tot un luxe", admeten els editors- sobre la de Fonalleras.

"De moment, l'acollida dels llibreters ha estat excel·lent. El repte és trobar el lloc en el mar de llibres actual, en què no es distingeix entre qualitat i precarietat", diu Ingla. Tant els autors com els il·lustradors dels tres primers títols se senten satisfets per haver pogut treballar amb tanta llibertat. "Durant una època hem estat massa literals. Toca tornar a la literatura!", exclama Meritxell Martí. Els il·lustradors han tingut el repte afegit d'il·lustrar en blanc i negre: "És una decisió voluntària de l'editorial -explica Munné-. Sembla que si un llibre no té dibuixos en color ens avorrim. Volem recuperar l'esperit auster del blanc i negre". Havent convençut escriptors, il·lustradors i llibreters, l'únic que queda a la col·lecció de *La Meva Arcàdia* és guanyar-se el cor d'un bon grapat de lectors. ♦

estrangers que es publiquen en diverses llengües i que compten amb campanyes de màrqueting considerables. En aquest aspecte, els autors d'aquí hi tenen poca cosa a fer".

L'exigència màxima dels petits

Patrizia Campana, editora d'Estrella Polar, Fanbooks i Educaula -segells de Grup 62-, va aconseguir un èxit sense gaires precedents fa 11 anys amb *Geronimo Stilton* i, més recentment, amb els *Diaris d'en Greg*. "Stilton funciona molt bé. En publiquem uns 30 títols a l'any, i cada novetat retroalimenta la sèrie, però som conscients que les vendes poden baixar en qualsevol moment -explica-. En el cas d'en Greg, és una sèrie que encara està en fase de creixement, però en surt un cada any". Estrella Polar publica uns 210 títols anuals, Fanbooks entre 20 i 30, i Educaula, 10. "Som conscients que hem de buscar una programació variada: no hem de ser un monocultiu -diu Campana, que assegura que la crisi no ha disminuït la qualitat de les propostes-. Els nens, quan llegeixen, són molt voraçs, però si no els interessa el llibre o no li troben la gràcia ho deixen. L'exigència és màxima. Cada vegada els gustos lectors estan menys lligats a la prescripció escolar. Les predileccions dels nens pesen tant o més del que recomanen els professors". L'edito-

PER REINA DUARTE, LA SOCIALITZACIÓ DELS LLIBRES INFANTILS ÉS UNA FORMA DE PIRATERIA QUE AMENAÇA EL SECTOR

"HEM DE BUSCAR UNA PROGRAMACIÓ VARIADA: NO HEM DE SER UN MONOCULTIU", EXPLICA PATRIZIA CAMPANA

ra de Grup 62 no troba que els fenòmens tinguin tanta importància: "Les llicències i sèries funcionen a mitges. N'hi ha que poden anar molt bé, però altres fracassen. El que funciona són les apostes literàries. Els grans plaers com a editora m'han vingut editant autors de qualitat, com és el cas de John Green. Hem d'aspirar a seguir publicant llibres com els seus o com *Wonder*". Aquest últim, de R.J. Palacio, va ser publicat per La Campana.

De moment, els lectors més joves poden triar i remenar entre un nombre de novetats considerable. El 2007 es van publicar 10.524 títols adreçats a ells, i el 2012 eren 13.023. Reina Duarte troba que una de les formes de pirateria encobertes que amenaça el sector és la de la socialització de les lectures: "És un dels possibles danys col·laterals de la crisi. Alguns professors fotocopiaven llibres i els reparteixen entre els alumnes, o un mateix exemplar passa per diversos alumnes. En el cas de la literatura juvenil, hi ha gent que penja llibres sencers a internet perquè tinguin el màxim de difusió, però això no beneficia de cap manera ni els escriptors ni els il·lustradors. Si arribem a la situació que els autors no puguin viure de les seves creacions, dedicaran molt menys temps a l'escriptura i el lector es perdrà possibles bons llibres". ♦



MONTSE INGLA I ANTONI MUNNÉ DURANT LA PRESENTACIÓ DE LA NOVA COL·LECCIÓ DE LITERATURA INFANTIL. ACN